

ԲԱԶՄԱՎԵՒ

ՀԱՆԴԻՍԱՐԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆ - ԳՐԱԿԱՆ - ԳԻՏԱԿԱՆ - ԸՆԹՈՑԱԿԱՆ

ՅՈՒՆՈՒԱՐ - ՓԵՏՐՈՒԱՐ թիվ 1-2

ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ԱՅԼՈՒԹ

ՀԱՐԱՍՔ ԱՆՑԵԱԼԻՇ ՎՐԱՅ

10

ՅՈՅՈ ԴԵՊ Ի ԱՊԱԳԱՆ

Տան մը հաստառութիւնը եւ տերականութիւնը անշուշտ էապէս իր հիմքը կը կալուի. հիմքը՝ նիւթական թէ բարոյական՝ որքան ամուր ըլլան եւ ապահով, նոյնիք մեծ երաշխիք կը դառնան անոնք այդ տան և՛ հաստառութիւն և՛ պէտականութեան :

Քառասուն դարու մեր գոյութիւնը, քառասուն դարու մեր պատմութիւնը ինքնին խօսուն ապացոյցն է մեր ազգային ու ցեղական հիմերուն բարձր մերժանելի ու բանիասին արժէքներուն :

Խօսուն են մեր Գահերն ու Հարսոութիւնները՝ Արշակունեան – Բագրա-
տունեան – Ռուբենեան՝ իրենց աւերակներուն մէջ իսկ այնքան յուզիչ, այնքան
միշտ ուղիղ:

Խօսուն են մեր քաջերը՝ դիւցազներ ու սուրբեր, անթիւ ու անհատնում, պոստում է մեր ազգը Քաղաքական ու Եկեղեցական Ընկերութեանց:

կույտ ամեած է ամբ ազգի հայության ամբաւ յիշատակարաններին
և կոռուպցիոն մեր գրական ու գեղարվեստական ամբաւ յիշատակարաններին
ու կոռուպցիոն մեր հայրենի սահմաններին դուրս անցամ, սփռուած ամբողջ
քաղաքականության աշխատի միջ ու զայն ողողած:

Գահեր՝ որ կիմուսեցան քաղաքակրթութեան ու մեր ցեղի բարօրութեան նուիրուած աննկուն եւ աննուան նիզերով, Դիւցազներ՝ որ մեր հայրենի սրբութիւնները պահպանելու համար զոհաբերեցին ե՛ւ հանճար ե՛ւ կեամբ. Յիշատակարաններ ու կորողներ պաշտելի, որոնք նահանձը կը շարժեն ամեն անազորոյն եւ ամենէն արիւնաբրու ցեղերուն անգամ:

Հայոց պատմության մասին պատմություն 1989 1

